

PŘÍBĚH

KAPITÁN KIKING A BOUŘE

V přístavu potkával Kiking kapitána, kterému neřekli jinak než Zlatokop, to proto, že mu při chůzi vždy v kapsách cinkaly zlaté mince. Byl to protřelý obchodník a šikovný lovec a tak měl víc peněz než rybáři nebo mořeplavci.

Dva roky, co ho Kiking pozoroval, nedokázal na něho promluvit. Nakonec našel odvahu a zeptal se ho, jestli by ho nevzal k sobě do posádky. Zlatokop se na něj hloubavě zahleděl, pak ho chytnul za límec a řekl:

„Když u mě vydržíš rok, a neuděláš na lodi jedinou škodu, dostaneš za odměnu dvanáct nejvzácnějších pestrobarevných hvězdic, za které se platí zlatem. Budeš pak moct dvanáct let klidně žít a nehnout ani prstem. Jestli ale vystavíš loď jakémukoli nebezpečí, poletíš z ní rychleji než racek při bouři.“

Kiking dokázal jen na souhlas kývnout hlavou a tak byl do posádky přijat.

Nejen že za první měsíc nic nepokazil, ale dokonce se spřátelil úplně s celou posádkou. Jejich loď už dlouhou dobu nepotkala pořádná bouře, a proto ji námořníci čekali každým okamžikem. Aby se rozptýlili, hráli na palubě kostky a Zlatokop, s nimi. Kapitán měl ohromnou radost, protože posledních pár kol na plné čáře vyhrával. Zato Kikingovi zbýval jen poslední žeton. S rozmrzelým mlasknutím otočil hlavu, a už, už se chtěl zvednout od stolu, když na čisté modré obloze uviděl něco podivného. Osamělý černý černý kupolovitý mrak.

„Zkasejte plachty,“ křikl Kiking okamžitě a úplně při tom zapomněl, že na této lodi není kapitánem. Zlatokop na něj v tu chvíli vrhl takový pohled, že by si z něj i větší chlapi cvrnkli do kalhot.

povídka

„Já jsem tu kapitánem, Kikingu, já tu dávám rozkazy,“ zahřměl Zlatokop.

Kiking věděl moc dobře, že riskuje svůj vlastní život, ale nedalo mu to. Sklonil proto hlavu a řekl: „Kapitáne, musíme skasat plachty, támhleto je nebezpečný prak kokumulus, přizneme se sem bouře, než bys řekl krab!“

„Kokumulus poznám na sto honů daleko, a říkám ti, že z tohohle pidižvíka nekápneme ani kapička. Hrajem,“ zaburácel znovu Zlatokop a zatřepal kostkami.

„Ale kapitáne...“

„A dost, zatím jsi byl dobrým členem posádky Kikingu, takže si sedni a velení nech na mě, povídám hrajeme!“

Co si myslíte, že se stalo dál?

Během půl hodiny celá obloha ztemněla a začal padat hustý déšť, k tomu se zvedly obrovitánské vlny a začal foukat silný boční vítr. Sudy se zbožím začaly padat do vody jako hrušky a námořníci měli srdce v kalhotách. Třikrát zahřmělo a v tu chvíli se plachta přetrhla vejpůl. Kapitánovi ukápl pot z čela.

Když už na palubě nezbyl ani jediný soudek, oceán se konečně utišil. Námořníci si oddychli, pro teď byli zachráněni. Ale teďka je trápilo něco jiného, co dělat bez plachty na moři?

Kiking se uzavřel u sebe v kajutě a když se odtamtud za půl hodiny vyhrabal, držel v rukou obrovskou haldu. Všichni námořníci se seběhli kolem nové plachy, kterou on sám vlastnoručně sešil ze všech lodních prostěradel. S nadšením ji vypnuli na stožár. A fungovalo to. A tak dopluli do přístavu.

Na pevnině si vzal Zlatokop Kikinga stranou. Ve tváři se mu zračil čirý stud.

„Za to žes nás zachránil, dám ti svoji vlastní loď. A půl posádky k tomu, budeš dobrým kapitánem.“

367

SIHÁČEK

březen 2021

CO SE STALO

Jak to zvládáme

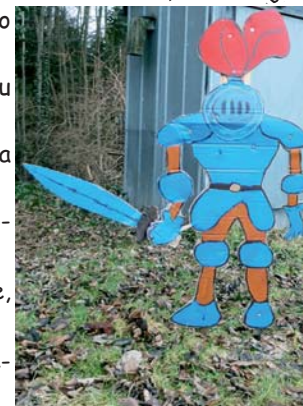
17. 3. — můj pohled po příchodu spočinul na rytíři. Vypadal, jako by tančil breakdance ; -) Přenesl jsem ho do klubovny a pokusil se do dát trochu dohromady, uvidíme, jak bude vypadat za pár dní. K úkolu č. XX, pokud budete úspěšní, dostane Bertova tátu zpátky domů. No uvidíme, jak vám to půjde. Vyšlo, a na parapetu je připravené, »nové číslo« oddílového časopisu.

24. 3. — se poněkud oteplilo, ale to jen proto, že svítilo slunce, tím pádem bylo příjemně.

Rytíř měl sice spuštěný meč, ale zatím drží vzprímou linii : -) .

Příprava na poslední úkol se poněkud zkomplikovala, jelikož jsem věřil obchodníkům, že to co slibují splní. Bohužel se nestalo a tak jsem musel připravit náhradní provedení — ve čtvrtek však hlavolamy dorazily. Takže jsem večer vše vyměnil — silná »trojka« dostala vše co bylo v plánu.

Kromě sáčků na mřížce, kde byly připraveny ocenění a pomůcky pro věrnou trojku, byly na parapetu k Siháčkům přidány odměny a pomůcky pro případné navrátilce...

v neděli 21. 3. začalo ráno sněžit, no na to, že zítra začíná jaro...

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 31. 3. 2021

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

